

Śrīla Madhvācārya

[Lezing door Śrī Śrīmad Bhaktivedānta Nārāyaṇa Mahārāja op de verschijningsdag van Śrīla Madhvācārya op 13 oktober 2005 in Mathurā.]

Vandaag is de verschijningsdag van Śrī Madhvācārya, de *sampradāya-ācārya* van onze Brahmā-Madhva-Gauḍīya Vaiṣṇava Sampradāya [zie eindnoot 1]. Hij verscheen in een plaats genaamd Pajakaṣetra. De naam van zijn vader was

Madhvagaya en van zijn moeder Vedavidya en zijn naam als kind was Vasudeva. Hij nam *sannyāsa* op zeer jonge leeftijd en zijn *sannyāsa* naam was Pūrṇa-prajna. Zijn *sannyāsa-guru*, die de *māyāvāda* filosofie van impersonalisme volgde, heette Śrī Acyuta-prekṣa.

Het leven van Śrīla Madhvācārya was nogal wonderlijk. Er was eens een koopman, die handelde in *gopī-candana* (klei voor *tilaka*). Zijn schip liep vast en door de zegen van Śrī Madhvācārya werd hij gered. Om zijn dank te betuigen gaf de koopman Madhvācārya een enorm groot blok *gopī-candana*, waaruit zich een groot godsbeeld van Bala-gopāla manifesteerde – Dadhi-manthana Gopāla. Dit godsbeeld van Gopala heeft een karnstok in de hand. Het godsbeeld is erg zwaar en Śrīla Madhvacarya bevond zich twaalf kilometer van Udupi verwijderd. Hij heeft toen het godsbeeld zelf gedragen en onderweg allerlei *stavas* en *stutis* (hymnen en gebeden) voor Gopala gecomponeerd.

Śrīla Madhvācārya heeft vele boeken geschreven en vooral zijn drie commentaren op de *Brahma-sūtra* zijn erg belangrijk, namelijk *Bṛhad-bhasya* en twee *Anubhasyas*. In de *Bṛhad-bhasya* heeft Madhvācārya een verklaring gegeven voor de presentatie van zijn *suddha-dvaita*

vāda filosofie. Deze filosofie zegt: de Allerhoogste Persoonlijkheid Gods, Śrī Kṛṣṇa, is het hoogste, eeuwig levende wezen, de Allerhoogste Zelf. Het doel van het hele *yoga* systeem is de geest te concentreren op dit Allerhoogste Zelf. Wij zijn dat Allerhoogste Zelf niet. Dat moet iedereen weten. Het Allerhoogste Zelf is God. Dit is *śuddha-dvaita-vāda* – zuivere dualiteit. God is verschillend van mij. Hij is de hoogste en ik ben ondergeschikt. Hij is groot en ik ben klein. Hij is oneindig groot en ik ben oneindig klein.

Śrīla Madhvācārya schreef zijn eigen compositie in zijn commentaar in de vorm van Sanskriet verzen, die het idee van Śrī Śaṅkarācārya (de *ācārya* van de impersonalisten) versloegen.

Alle Vaiṣṇava *ācāryas* zoals Śrī Rāmānujācārya, Viṣṇusvāmī en Nimbāditya hebben bijdragen geleverd aan het falsifiseren van de theorieën van Śrī Śaṅkarācārya. Śrīla Madhvācārya heeft dit vooral gedaan met zijn filosofie van *śuddha-dvaita-vāda* of *bheda-vāda* (puur dualisme).

De Śruti's (vedische geschriften) hebben beide principes beschreven, namelijk dat de individuele ziel hetzelfde is als God en dat hij verschillend van Hem is. In de meeste gevallen echter is het grootste belang gegeven aan het aspect van onderscheid.

Śrīla Madhavācārya heeft in zijn werk vijf verschillen aangegeven. Er bestaat een eeuwig verschil tussen God en de *jīva* (het oneindig kleine levende wezen); verschil tussen God en *māyā* (Gods begoochelende materiële vermogen); tussen *māyā* en *jīva*; tussen de ene *jīva* en de andere *jīva*; en tussen de ene verschijning van *māyā* en een andere verschijning van *māyā*.

De vier bonafide *sampradāyas* zijn allemaal Vaiṣṇava *sampradāyas*. Ze komen overeen in hun doelstelling en object van verering. Ze vereeren allemaal Viṣṇu-tattva (de Allerhoogste Persoonlijkheid Gods in Zijn plenaire of voltallige manifestatie). De volgelingen van de Rāmānujācārya *Sampradāya* vereren Śrī Lakṣmī-Nārāyaṇa. In de *sampradāya* van Śrīla Madhvācārya is verering van Bala-gopala Kṛṣṇa.

Śrīla Madhvācārya heeft vier belangrijke Maṭha's (tempels) gesticht. In iedere tempel waren twee *sannyāsīs* aanwezig, waardoor er in totaal acht *sannyāsīs* waren. Deze acht *sannyāsī ācāryas* praktiseerden de verering van Śrī Kṛṣṇa in de stemming van *gopīs*, maar deze verering wordt niet aan de gewone bevolking gegeven.

Śrīman Mahāprabhu zag, dat er iets aan de conceptie van Śrīla Madhvācārya ontbrak en heeft dat rechtgezet. In hun commentaren op de discussie van Mahāprabhu met de *tattva-vādīs* (de volgelingen van Śrī Madhvācārya) in *Śrī Caitanya-caritāmṛta* hebben Śrī Kavi Karnapūra en Śrī Baladeva Vidyābhūṣaṇa beiden verklaard, dat onze *sampradāya* die van Śrīla Madhvācārya is. We zien in onze *guru-paramparā*, dat Śrīla Mādhavendra Purī *dikṣā* heeft genomen van Śrīla Lakṣmīpati Tirtha. Daarom hebben we een verbinding met Śrī Madhvācārya, hoewel we vooral verbonden zijn met Śrīla Mādhavendra Purī. Śrī Advaita Ācārya en Śrī Nityānanda Prabhu zijn verbonden met Śrīla Mādhavendra Purī en Mādhavendra Purī is verbonden met Śrī Madhvācārya.

Sommigen aanvaarden niet, dat Śrī Madhvācārya onze *sampradāya ācārya* is [zie eindnoot 2]. Sommige *sahajiyās* en kaste *gosvāmīs* kunnen dit niet rijmen. Zij zeggen, dat Śrī Baladeva Vidyābhūṣaṇa zich niet in onze *sampradāya* bevond, maar in de Madhva Sampradāya [zie eindnoot 3]. Maar onze *sampradāya* is in feite wel verbonden aan Śrīla Madhvācārya. Śrīla Bhaktivinoda Ṭhākura heeft daarom uitdrukkelijk gezegd, dat degenen, die Śrīla Baladeva Vidyābhūṣaṇa of Śrīla Madhvācārya niet aanvaarden, demonen zijn en geen relatie hebben met *śuddha-bhakti*. Ze zijn *kali-chela*, leerlingen van Kali [de demoon van het huidige tijdperk van ruzie en hypocrisie].

We moeten deze *tattvas* (gevestigde filosofische waarheden) allemaal kennen. Dan kunnen we weten, wie Śrīla Madhvācārya is en welke relatie we met hem hebben.

Wij zijn Vaiṣṇava *sannyāsīs*. We dragen de naam Bhaktivedānta. Ik wil, dat vooral degenen in de wereldverzakende levensorde – de *sannyāsīs* – op zijn minst een paar *sūtras* van de Vedānta uit hun hoofd

leren. Ze moeten tenminste vijftientig verzen kennen met hun betekenis en uitleg. Als jullie ten minste tien *sūtras* van de *Brahmā-sūtra* kennen, van de eerste tot de tiende, komt alle filosofie naar je toe. De vier oorspronkelijke verzen van *Śrīmad-Bhāgavatam* omvatten de hele *Śrīmad-Bhāgavatam* en dit is ook het geval met *Brahmā-sūtra*. Alle *sūtras* zijn ingesloten in de eerste tien *sūtras*. Jullie moeten ze zeker uit je hoofd leren, anders worden jullie door *māyāvāda* filosofen verslagen.

Gaura-premanande, hari hari bol!

Eindnoot 1

Caitanya Mahāprabhu ging daarna naar Udupi, de plaats van Madhvācārya, waar de *tattvavādi* filosofen woonden. Daar zag Hij het godsbeeld van Śrī Kṛṣṇa en werd gek van extase.

PURPORT – Śrīpāda Madhvācārya werd geboren in Udupi, dat in het Zuiden van het district Kanarada in Zuid-India ligt en ten Westen van Sahyadri. Dit is de provinciehoofdstad van Zuid-Kanarada vlakbij de stad Mangalore ten Zuiden van Udupi. In de stad Udupi is een plaats genaamd Pajaka-kṣetra, waar Madhvācārya werd geboren in een Sivali *brāhmaṇa* dynastie als de zoon van Madhyageha Bhaṭṭa in 1040 Sakabda (1119 n.Chr.). Volgens sommigen werd hij geboren in 1160 Sakabda (1239 n.Chr.).

In zijn kindertijd was Madhvācārya bekend als Vasudeva en er doen een paar wonderbaarlijke verhalen over hem de ronde. Eén ervan is, dat zijn vader zoveel schuld had opgebouwd en dat Madhvācārya tamarindezaden had getransformeerd in munten om de schulden van zijn vader af te lossen. Toen hij vijf jaar was, werd hem de heilige draad aangeboden. Vlak naast zijn woning leefde een demoon genaamd Maniman in de gedaante van een slang en Madhvācārya heeft op vijfjarige

leeftijd die slang met de teen van zijn linker voet gedood. Als zijn moeder erg in de war was, verscheen hij aan haar met één sprong. Hij was zelfs als kind al een groot geleerde en hoewel zijn vader het er niet mee eens was, heeft hij op twaalfjarige leeftijd *sannyāsa* aanvaard. Bij de ontvangst van *sannyāsa* van Acyuta Prekṣa kreeg hij de naam Purnaprajña Tirtha. Nadat hij door heel India had gereist, ging hij tenslotte de geschriften bespreken met Vidyaśaṅkara, de verheven leider van de Śringeri-maṭha. Eigenlijk werd Vidyaśaṅkara in aanwezigheid van Madhvācārya overschaduwd. Madhvācārya ging naar Badarikāśrāma vergezeld van Satya Tirtha. Daar is hij Vyasadeva tegengekomen en heeft zijn commentaar op de *Bhāgavad-gītā* aan hem uiteengezet. Door in aanwezigheid van Vyasadeva te studeren is hij een groot geleerde geworden.

Tegen de tijd dat hij vanuit Badarikāśrāma in de Ānanda-maṭha arriveerde, had Madhvācārya zijn commentaar op de *Bhāgavad-gītā* afgerond. Zijn metgezel, Satya Tirtha, heeft het hele commentaar vastgelegd. Toen Madhvācārya uit Badarikāśrāma terugkeerde, ging hij naar Gañjama aan de oever van de Godavari Rivier. Daar heeft hij twee geleerden ontmoet genaamd Sobhana Bhaṭṭa en Svāmī Śāstri. Deze geleerden werden later in de disciplinaire opvolging van Madhvācārya bekend als Padmanabha Tirtha en Narahari Tirtha. Nadat hij was teruggekeerd naar Udupi, nam hij wel eens een bad in zee. Bij een van die gelegenheden heeft hij een gebed in vijf hoofdstukken gecomponeerd. Een andere keer zat hij aan zee en was verzonken in meditatie op Śrī Kṛṣṇa. Toen zag hij, dat een groot schip met goederen voor Dvārakā in de problemen was. Hij heeft dat schip toen aanwijzingen gegeven, waardoor het kon worden gered en de kust kon bereiken. De eigenaren van het schip wilden hem iets geven en Madhvācārya wilde toen alleen een stuk *gopī-candana* hebben. Hij kreeg een ontzettend groot stuk *gopī-candana* en toen dit naar hem werd toegebracht, brak het blok en openbaarde een groot godsbeeld van Śrī Kṛṣṇa. Het beeld had een stok in de ene hand en een stuk voedsel in de andere. Toen

Madhvācārya het godsbeeld van Kṛṣṇa op deze manier kreeg, componeerde hij een gebed. Het beeld was zo zwaar, dat zelfs dertig mannen het niet konden optillen. Madhvācārya heeft dit godsbeeld toen persoonlijk naar Udupi gebracht. Madhvācārya had acht leerlingen, die allemaal *sannyāsa* van hem namen en president van zijn acht klooster-tempels werden. De dienst aan het godsbeeld van Śrī Kṛṣṇa in Udupi heeft tot vandaag de dag plaats volgens de standaarden, die Madhvācārya heeft gevestigd.

Daarna ging Madhvācārya voor de tweede keer een bezoek brengen aan Badarikāśrama. Toen hij onderweg door Mahārashtra kwam, werd daar door de koning een groot meer aangelegd voor openbaar welzijn. Toen Madhvācārya met zijn leerlingen door dat gebied trok, werden ze genooddaakt met de afgraving te helpen. Toen Madhvācārya na enige tijd een bezoek aan de koning bracht, zette hij de koning aan het werk en is toen met zijn leerlingen vertrokken.

In de provincie Gaṅgā-pradeśa braken dikwijls gevechten uit tussen hindu's en moslims. Hindu's stonden aan de ene oever van de rivier en de moslims aan de andere. Vanwege de spanningen in de gemeenschap was er geen boot beschikbaar om de rivier over te steken. De moslim soldaten hielden de passagiers aan de overkant tegen, maar Madhvācārya maakte zich niet druk om die soldaten. Hij ging toch de rivier over en toen hij aan de andere kant de soldaten tegemoet kwam, werd hij naar de koning gebracht. De moslim koning was zo blij met hem, dat hij hem een koninkrijk en geld wilde geven, maar Madhvācārya weigerde dat. Toen hij over de weg liep, werd hij door een paar schurken aangevallen en hij heeft hen met zijn grote lichaamskracht allemaal vermoord. Toen zijn metgezel, Satya Tirtha, door een tijger werd aangevallen, heeft Madhvācārya ze met zijn grote kracht uit elkaar gehaald. Toen hij Vyasadeva tegenkwam, kreeg hij van hem de *śa-lagrāma-śilā* genaamd Āṣṭamūrti. Hierna heeft hij de *Mahābhārata* samengevat.

Madhvācārya's toewijding aan God werd in heel India bekend evenals zijn geleerden. De eigenaren van de Śṛṅgeri-maṭha gevestigd

door Śaṅkarācārya werden daardoor een beetje zenuwachtig. De volgelingen van Śaṅkarācārya waren bang voor de toenemende invloed van Madhvācārya en begonnen zijn leerlingen op allerlei manieren te treiteren. Ze deden zelfs een poging om aan te tonen, dat de disciplinaire opvolging van Madhvācārya niet in de lijn van de vedische principes volgde. Iemand met de naam Pundarika Purī, een volgeling van de *māyāvāda* filosofie van Śaṅkarācārya, kwam naar Madhvācārya toe om de *sāstras* te bespreken. Naar zeggen werden alle boeken van Madhvācārya gestolen, maar ze werden later teruggevonden met de hulp van Koning Jayasīmha, de vorst van Kumla. In die discussie werd Pundarika Purī door Madhvācārya verslagen. Een grote persoonlijkheid genaamd Trivikramācārya, die in Viṣṇumaṅgala woonde, werd een leerling van Madhvācārya en zijn zoon werd later Nārāyaṇācārya, de samensteller van *Śrī Madhva-vijaya*. Na de dood van Trivikramācārya, nam de jongere broer van Nārāyaṇācārya *sannyāsa* en werd later bekend als Viṣṇu Tirtha.

Het gerucht ging de ronde, dat er aan de lichaamskracht van Purnaprajña, Madhvācārya, geen grens was. Er was iemand met de naam Kadanjari, die erom bekend stond, dat hij over de kracht van dertig mannen beschikte. Madhvācārya zette de grote teen van zijn voet op de grond en vroeg de man hem van de grond te duwen, maar de grote sterke man kreeg het zelfs niet met grote moeite voor elkaar.

Śrīla Madhvācārya vertrok uit deze materiële wereld op de leeftijd van tachtig jaar, toen hij bezig was een commentaar te schrijven op de *Aitareya Upaniṣad*. Voor nadere informatie over Madhvācārya kan men *Madhva-vijaya* lezen van Nārāyaṇācārya.

De *ācāryas* van de Madhva Sampradāya hebben Udupī als hoofdcentrum gevestigd en het klooster daar heette Uttarakaradhi-māṭha. In Udupī ligt een lijst van de centra van de Madhvācārya Sampradāya en de tempelpresidenten zijn (1) Viṣṇu Tirtha (Soda-maṭha); (2) Janardana Tirtha (Kṛṣṇapura-maṭha); (3) Vāmana Tirtha (Kanura-maṭha); (4) Narasīmha Tirtha (Adamara-maṭha); (5) Upendra Tirtha (Puttugi-

maṭha); (6) Rāma Tirtha (Sirura-maṭha); (7) Hṛṣikeśa Tirtha (Palimara-maṭha) en (8) Akśobhya Tirtha (Pejavara-maṭha).

(Uit: *Śrī Caitanya-caritāmṛta*, *Madhya-lilā* 9.246 – Purport door Śrīla Prabhupāda Bhaktivedānta Svāmī Mahārāja.)

Eindnoot 2

“Bezwaar 4 – Toen Śrīman Mahāprabhu door Zuid-India trok, ging Hij naar Udipi. Daar had Hij een gesprek met een *tattva-vādi ācārya* van de *sampradāya* van Śrī Madhvācārya. Mahāprabhu weerlegde de gezichtspunten van de *tattva-vādis*, dus Hij kan nooit tot die *sampradāya* behoren.

“Weerlegging – Śrīman Mahāprabhu heeft niet rechtstreeks de ideeën van Madhvācārya over *suddha-bhakti* weerlegd. Hij heeft veeleer de verkromde opvattingen van de *tattva-vādis* weerlegd, die in de loop der tijd de Madhva Sampradāya waren binnengeslopen. De lezers kunnen dit opzoeken in *Śrī Caitanya-caritāmṛta* (*Madhya-lilā* 9.276-77).

*prabhu kahe,—karmī, jñānī,—dui bhakti-hina
tomara sampradāya dekhi sei dui cihna
sabe, eka guṇa dekhi tomara sampradāya
satya-vīgraha kari’ īśvare karaha niścaye*

“*Karmīs* en *jñānīs* kennen geen devotie, maar we zien, dat beide typen in jouw *sampradāya* worden gerespecteerd. Toch is in jouw *sampradāya* één grote kwaliteit – de gedaante van Bhagavān of *śrī vīgraha* wordt geaccepteerd. Dit niet alleen, maar *śrī vīgraha* is ook aanvaard als Vrajendra-nandana Śrī Kṛṣṇa Zelf. Hij wordt in jouw *sampradāya* vereerd in de gedaante van Nṛtya-Gopāla.”

“Dit bewijst, dat Śrīman Mahāprabhu verkrommingen weerlegde, die later in de loop der tijd de Madhva Sampradāya zouden binnenkomen. Hij heeft niet de opvattingen over *suddha-bhakti* of de fundamentele conclusies van Madhvācārya weerlegd, die hij in zijn commentaren tot

uitdrukking had gebracht. In tegendeel, we hebben reeds aangetoond, dat literatuur, zoals *Tattva-sandarbha* en *Sarva-samvadini*, zijn gebaseerd op de conclusies van Śrī Madhva en zijn leerlingen en hun leerlingen. In dit verband dienen we op te merken, dat een verschil tussen *sampradāyas* over het algemeen niet ontstaat door een klein meningsverschil. Het verschil tussen *sampradāyas* ontstaat juist door theoretische verschillen over het principiële object van verering.”

(*Bhakti Prajñāna Keśava Gosvāmī, His Live and Teachings*, pp. 423-24).

Śrī Caitanya Mahāprabhu heeft de ketting van disciplinaire opvolgers van Madhvācārya aanvaard, maar de Vaiṣṇava's in Zijn lijn aanvaardden de *tattva-vādis* niet, die beweren, dat zij ook tot de Madhva Sampradāya behoren. Om zich duidelijk te onderscheiden van de tak van *tattva-vādis* onder de nakomelingen van Madhva geven de Vaiṣṇava's uit Bengalen er de voorkeur aan zich Gauḍīya Vaiṣṇava's te noemen. Śrī Madhvācārya staat ook bekend als Śrī Gauḍa-purnānanda en daarom is de naam Madhva-Gauḍīya Sampradāya heel geschikt voor de disciplinaire opvolging van de Gauḍīya Vaiṣṇava's. Onze geestelijk meester, *om viṣṇupāda* Śrīmad Bhaktisiddhānta Sarasvatī Gosvāmī Mahārāja, heeft eveneens initiatie aanvaard in de Madhva-Gauḍīya Sampradāya.

(*Śrī Caitanya-caritāmṛta, Ādi-līlā* 1.19, Purport door Śrī Śrīmad Bhaktivedānta Svāmī Mahārāja.)

Eindnoot 3

“Van de vier Vaiṣṇava *sampradāya-ācāryas* is alleen Madhvācārya gevierd onder de aanduiding *tattva-vādi*. Aangezien Śrīla Jīva Gosvāmī persoonlijk *tattva-vāda* heeft gevestigd, zijn de Vaiṣṇava's van de Madhva-Gauḍīya Sampradāya daarom *tattva-vādis*. In de derde *śloka* van de *maṅgalacarana* (heilzame aanroeping) van *Tattva-sandarbha* verheerlijkt Śrīla Jīva Gosvāmī zijn *guru* Śrīla Rūpa Gosvāmī en zijn *pa-*

ramguru Śrī Sanātana Gosvāmī als “*tattvajñāpakau*” (de *ācāryas* die *tattva* verkondigen). En op dezelfde manier heeft de kroon van de dynastie van *vaiṣṇava ācāryas*, Śrīla Baladeva Vidyābhūṣaṇa Prabhu, Śrī Rūpa en Śrī Sanātana ook aangeduid als “*tattvavid-uttamau*” (de hoogste kenner van *tattvas*) in zijn commentaar op deze zelfde *śloka*.

“Hieruit wordt duidelijk, dat Śrīla Jīva Gosvāmī zijn respect geeft aan Śrī Madhvācārya en dat Śrīla Baladeva Vidyābhūṣaṇa Jīva Gosvāmī heeft gevolgd in zijn eerbied voor Madhvācārya. Baladeva Vidyābhūṣaṇa Prabhu heeft geen vooroordeel jegens Madhvācārya getoond. In tegendeel, als we Jīva Gosvāmī vergelijken met Baladeva Vidyābhūṣaṇa, zien we, dat Baladeva Vidyābhūṣaṇa de twee Gosvāmī’s, Śrī Rūpa en Sanātana, meer heeft geprezen dan Jīva Gosvāmī heeft gedaan. Er valt niet aan te twijfelen, dat Śrīla Baladeva Vidyābhūṣaṇa zich in de *amnaya-dhara* (de transcendente stroom van gevestigde bewijsvoering) bevindt, of de *paramparā* van Śrī Gaurānityānanda Prabhu’s en van Śrīla Jīva Gosvāmīpāda, die Hen onmiddellijk opvolgt. Śrīla Baladeva Vidyābhūṣaṇa is van de negende generatie na Śrī Nityānanda Prabhu volgens de *bhagavat-paramparā* en van de achtste generatie volgens de *pañcarātrika-paramparā* als volgt: Śrī Nityānanda, Śrī Gauridāsa Paṇḍita, Hṛdāya Caitanya, Śyāmānanda Prabhu, Rasikānanda Prabhu, Nāyanānanda Prabhu en Śrī Rādhā-Dāmodara. Śrī Baladeva Prabhu is de geïnitieerde discipel van deze Śrī Radha-Dāmodara en is tevens de meest vooraanstaande *sikṣā* discipel van Śrīla Viśvanātha Cakravartī Ṭhākura.

“Historici hebben verklaard, dat er in geen enkele tak van de Madhva *guru-paramparā* geleerden waren met een dergelijke wijdverspreide faam als die van Baladeva. In feite was in die tijd niemand in een *sampradāya* in India gelijk aan de kennis van logica, Vedānta en *sāstra*, zoals de Purāṇa’s en Itihāsa’s, waarover Śrī Baladeva beschikte. Het is waar, dat hij enkele dagen in de meest vooraanstaande *maṭha* gevestigd door Śrī Madhvācārya in Udupi heeft gezeten, waar hij het commentaar van Śrī Madhva op de Vedānta heeft bestudeerd. De Śrī

Gauḍīya Sampradāya had op hem echter een grotere invloed dan de Śrī Madhva Sampradāya.

“Geleerde persoonlijkheden, die in alle werelden vererenswaardig zijn en voorgangers van grote leerstellingen zijn, volgen van nature in het voetspoor van de Vaiṣṇava *ācāryas* van de zeer invloedrijke Madhva-Gauḍīya Sampradāya. Śrī Baladeva heeft het commentaar van Madhva diepgaand bestudeerd en heeft een nauwgezette studie gemaakt van de commentaren van Śaṅkara, Rāmānuja, Bhaskar Ācārya, Nimbarka, Vallabha en anderen. Het is onlogisch om te zeggen, dat hij tot al die *sampradāyas* zou behoren, omdat hij al die groepen filosofen heeft bestudeerd.

“Śrī Baladva Prabhu heeft historische gebeurtenissen beschreven en de conclusies van voorgaande Gauḍīya Vaiṣṇava *ācāryas* in vele werken geciteerd, zoals zijn *Govinda-bhasya*, *Siddhānta-ratnam*, *Prameya-ratnavalī* en zijn commentaar op *Tattva-sandharba*. Hij heeft alle filosofen ter wereld in staat gesteld om in te zien, dat de Śrī Gauḍīya Vaiṣṇava Sampradāya tot de Madhva Sampradāya behoort. In dit verband hebben alle geleerden ter wereld, uit het Oosten en het Westen, antiek en modern, hun hoofd in eerbied gebogen en hebben unaniem de *siddhānta* en opvattingen van Śrīla Baladeva Vidyābhūṣaṇa Prabhu aanvaard.

“Śrī Baladeva Vidyābhūṣaṇa werd door Śrīla Viśvanātha Cakravartī naar de Galata Gaddi in Jaipura gestuurd om de eer van de Gauḍīya Vaiṣṇava Sampradāya te beschermen. Daar heeft hij de bezwaren van de *paṇḍitas* van de Śrī Sampradāya in een schriftuurlijk debat verslagen. Hierover bestaan geen andere opvattingen. Toont dit niet aan, dat Śrīla Viśvanātha Cakravartī Ṭhākura zijn *sikṣā* discipel, Baladeva Vidyābhūṣaṇa, persoonlijk inspiratie gaf om aan te tonen, dat Gauḍīya Vaiṣṇava's zich in de lijn van Madhacarya bevinden? Śrīla Cakravartī Ṭhākura studee zijn *dikṣā* discipel, Śrī Kṛṣṇadeva Sarvabhauma, met Śrī Baladeva mee om hem bij te staan. Als Śrīla Cakravartī Ṭhākura niet op hoge leeftijd was geweest en op dat moment zo zwak was geweest, was hij zeker persoonlijk naar Jaipura gegaan om aan dit debat

over de *sampradāyas* deel te nemen. Hij had dan precies dezelfde conclusie gevestigd als Śrīla Baladeva Vidyābhūṣaṇa heeft gedaan. Er is geen duidelijk bewijs aanwezig om aan te tonen, dat Śrīla Baladeva Vidyābhūṣaṇa in de Madhva Sampradāya eerst een *ācārya* of een leerling was. Er kunnen verhalen van horen-zeggen en geruchten de ronde doen, maar niemand heeft hiervoor enig substantieel bewijs kunnen leveren.”

(Bhakti Prajñāna Keśava Gosvāmī, *His Life and Teachings*, pp. 416-19.)

HariKathā Newsletter 02-02-2020

© 2020 Gauḍīya Vedānta Publications, CA, USA

Nederlandse vertaling: 2020 Indirā dāsi

Publicatie: www.jayaradhe.nl